

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ογδόντα Δύο

Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Αίνιγμα: Κατανόηση της Ιστορίας του Δανιήλ 11 και της Σημασίας του Διαρκούς στον Αντβεντισμό

Jeff Pippenger
2024-02-15

Αφού εξετάσουμε την ιστορία από το 1863 έως τον καιρό του τέλους το 1989, στο πλαίσιο των τεσσάρων βδελυγμάτων του ογδού κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ, που αντιπροσωπεύουν τις τέσσερις γενεές του Αντβεντισμού, θα στρέψουμε την προσοχή μας στην αύξηση της γνώσεως που αποσφραγίστηκε το 1989. Αυτή η αύξηση της γνώσεως αφορούσε τους τελευταίους έξι στίχους του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Το 1989, η μικρή μας ομάδα μελέτης του Σαββάτου ανακάλυψε τις γραμμές μεταρρυθμίσεως της βιβλικής προφητείας, στις οποίες το Future for America αναφέρεται συχνά, και οι οποίες θεμελιώνουν την ακολουθία των γεγονότων σε κάθε γραμμή μεταρρυθμίσεως, πράγμα που με τη σειρά του επιτρέπει σε έναν σπουδαστή της προφητείας να ασκήσει την εφαρμογή της μεθοδολογίας της όψιμης βροχής του «γραμμή επί γραμμή».

Μέσα σε λίγα χρόνια (1992), είχα συγγράψει μια μελέτη που κάλυπτε τα τελευταία έξι εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Η μελέτη είχε γραφτεί για τη δική μου ικανοποίηση, διότι δεν είχα ούτε τη δυνατότητα ούτε την πρόθεση να κυκλοφορήσω δημοσίως τη σχετική έρευνα. Έως το 1994, η μελέτη είχε φθάσει σε μια αυτουποστηριζόμενη Αντβεντιστική διακονία, και έως το 1995 δημοσιεύθηκε σε μηνιαίο περιοδικό που εκδιδόταν από εκείνη τη διακονία μια σειρά ένδεκα άρθρων, η οποία κάλυπτε τα τελευταία έξι εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ. Υπάρχουν μόνο λίγες συγκεκριμένες αναφορές στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ στα γραπτά του Πνεύματος της Προφητείας, και η σπουδαιότερη από όλες κατέστη κεντρικό επιχείρημα υπέρ της εγκυρότητας της εφαρμογής που εξέθεσα σχετικά με εκείνα τα εδάφια.

«Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. Μπροστά μας βρίσκονται καιροί ταραχώδεις. Ο κόσμος αναστατώνεται από το πνεύμα του πολέμου. Σύντομα θα λάβουν χώρα οι σκηνές θλίψεως που αναφέρονται στις προφητείες. Η προφητεία στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ έχει σχεδόν φθάσει στην πλήρη εκπλήρωσή της. Μεγάλο μέρος της ιστορίας που έχει εκτυλιχθεί σε εκπλήρωση αυτής της προφητείας θα επαναληφθεί. Στο τριακοστό εδάφιο γίνεται λόγος για μια δύναμη που “θέλει λυπηθή, [Daniel 11:30–36 quoted.]»

«Σκηνές παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται στα λόγια αυτά θα λάβουν χώρα.»
Manuscript Releases, αριθμός 13, 394.

Η αδελφή White δηλώνει σαφώς ότι το 1798 είναι «ο καιρός του τέλους».

«Αλλά κατά τὸν καιρὸν τοῦ τέλους», λέγει ὁ προφήτης, «πολλοὶ θὰ περιτρέχωσιν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἡ γνώσις θὰ πληθυνθῆ.» Δανιήλ 12:4... Ἀπὸ τοῦ 1798 τὸ βιβλίον τοῦ Δανιήλ ἔχει ἀποσφραγισθῆ, ἡ γνώσις τῶν προφητειῶν ἔχει ἀύξηθῆ, καὶ πολλοὶ ἔχουν κηρύξει τὸ σεμνὸν μήνυμα τῆς ἐγγύς κρίσεως.» Ἡ Μεγάλη Διαμάχη, 356.

Το εδάφιο σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ αρχίζει με τα λόγια: «Και κατά τον καιρό του τέλους».

Και ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τέλους ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θέλει ἐμβολήσει εἰς αὐτόν· καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ θέλει ἐπέλθει κατ' αὐτοῦ ὡς λαΐλαψ, μετὰ ἀρμάτων καὶ μετὰ ἰππέων καὶ μετὰ πλοίων πολλῶν· καὶ θέλει εἰσέλθει εἰς τὰς χώρας καὶ θέλει ὑπερχειλίσει καὶ διαβῆ. Δανιήλ 11:40.

Εἶναι προφανές, ἀκόμη καὶ χωρὶς τὴν ἄμεση ἐπιβεβαίωση τοῦ Πνεύματος τῆς προφητείας, ὅτι το εδάφιο σαράντα σηματοδοτεῖ τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἀκολουθίας γεγονότων που ἀρχισε το 1798. Τα γεγονότα αὐτὰ οδηγούν στο κλείσιμο τῆς ἀνθρώπινης δοκιμασίας, διότι το πρῶτο εδάφιο του δωδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ λέγει: «Και κατά τον καιρόν εκείνον θέλει ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ», καὶ ἡ ἀδελφὴ Γουάιτ εἶναι σαφὴς ὅτι, ὅταν ὁ Μιχαήλ ἐγείρεται, ἡ ἀνθρώπινη δοκιμασία κλείνει.

«Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν θὰ ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ, ὁ μέγας Ἄρχων, ὁ ἰστάμενος ὑπὲρ τῶν ἰδῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θὰ ἔλθῃ καιρὸς θλίψεως, ὁποῖος δὲν ἐγένετο ποτέ ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἔθνος ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν ὁ λαὸς σου θὰ σωθῆ, πᾶς ὅστις εὐρεθῆ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ.» Δανιήλ 12:1.

«Ὅταν το μήνυμα του τρίτου ἀγγέλου κλείσει, το ἔλεος δὲν μεσιτεύει πλέον ὑπὲρ τῶν ἐνόχων κατοίκων τῆς γῆς. Ὁ λαὸς του Θεοῦ ἔχει ἐπιτελέσει το ἔργο του. Ἔχουν λάβει «τὴν ὀψιμη βροχή», «τὴν ἀναζωογόνηση ἀπὸ τὴν παρουσία του Κυρίου», καὶ εἶναι προετοιμασμένοι γιὰ τὴ δοκιμαστικὴ ὥρα που βρῖσκεται ἐμπρὸς τους. Ἄγγελοι σπεύδουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ στον οὐρανό. Ἐνας ἀγγελος που ἐπιστρέφει ἀπὸ τὴ γῆ ἀναγγέλλει ὅτι το ἔργο του ολοκληρώθηκε· ἡ τελικὴ δοκιμασία ἔχει ἐπέλθει ἐπὶ του κόσμου, καὶ ὅλοι ὅσοι ἀπέδειξαν τὸν εαυτὸ τους πιστὸ στις θεῖες ἐντολές ἔχουν λάβει «τὴ σφραγίδα του ζώντος Θεοῦ». Τότε ὁ Ἰησοῦς παύει τὴ μεσιτεία Του στο ἀνώ ἁγιαστήριο. Ὑψώνει τὰ χέρια Του καὶ με δυνατὴ φωνὴ λέγει: «Ἐτελέσθη·» καὶ ὅλο το ἀγγελικὸ στράτευμα θέτει κατὰ μέρος τὰ στέμματά του, καθὼς Ἐκεῖνος ἀπευθύνει τὴ solemn προκήρυξη: «Ὁ ἀδικὸς ἀς ἀδικήσῃ ἐτι· καὶ ὁ ρυπαρὸς ἀς ρυπανθῆ ἐτι· καὶ ὁ δίκαιος ἀς γίνῃ δίκαιος ἐτι· καὶ ὁ ἅγιος ἀς ἁγιασθῆ ἐτι». Αποκάλυψις 22:11. Κάθε περίπτωση ἔχει κριθεῖ γιὰ ζωὴ ἢ θάνατο». Ἡ Μεγάλῃ Διαμάχη, 613.

Το εδάφιο σαράντα του Δανιήλ ἐντεκα ἀρχίζει το 1798, καὶ στο εδάφιο σαράντα πέντε, ὅταν ὁ βασιλιάς του βορρᾶ (ὁ παπισμὸς) φθάνει στο τέλος του, χωρὶς νὰ ὑπάρχει κανεὶς νὰ τον βοηθήσει, ἡ ἀνθρώπινη δοκιμασία λήγει· διότι το ἐπόμενο εδάφιο δηλώνει: «Και ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ», προσδιορίζοντας ἐτσι τὸν «καιρό» που παριστάνεται στο προηγούμενο εδάφιο, το ὁποῖο εἶναι το εδάφιο σαράντα πέντε του Δανιήλ ἐντεκα. Ὁ βασιλιάς του βορρᾶ (ὁ παπισμὸς) φθάνει στο τέλος του κατὰ τὴ λήξη τῆς ἀνθρώπινης δοκιμασίας.

Ἐπομένως, ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων ἐξὶ ἐδαφίων του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζει μιὰ ἀκολουθία γεγονότων που ἀρχίζει το 1798 καὶ λήγει με τὴ λήξη τῆς δοκιμασίας του ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ Ἀδελφὴ White ἦταν ἐν ζωῇ, το 1798 ἀνῆκε προφανῶς ἤδη στο παρελθόν τῆς ἱστορίας. Ὅταν δήλωσε ὅτι «ἡ προφητεία στο ἐνδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ ἔχει σχεδόν φθάσει στὴν πλήρη ἐκπλήρωσή της», μπορεῖ μόνο νὰ ἀναφέρεται σε ἱστορία που λαμβάνει χώρα μετὰ το 1798 καὶ πρὶν ὁ Μιχαήλ ἐγερθεῖ. Κατόπιν δηλώνει συγκεκριμένα ὅτι «μεγάλο μέρος τῆς

ιστορίας που έχει λάβει χώρα προς εκπλήρωση αυτής της προφητείας θα επαναληφθεί», διδάσκοντας έτσι τον σπουδαστή της προφητείας ότι η τελική ιστορία του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, η οποία «έχει σχεδόν φθάσει στην πλήρη εκπλήρωσή της», έχει προτυπωθεί σε άλλα τμήματα των ιστοριών που εκτίθενται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Αφού πρώτα τονίζει εκείνο το σπουδαιότερο προφητικό κλειδί, κατόπιν παραθέτει τα εδάφια τριάντα έως τριάντα έξι και δηλώνει: «Σκηνές παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται με αυτά τα λόγια θα λάβουν χώρα». Η Έμπνευση παρείχε ένα κλειδί για εκείνους τους σπουδαστές της προφητείας που επιθυμούσαν να κατανοήσουν την τελική εκπλήρωση του Δανιήλ ένδεκα. Το κλειδί ήταν ότι η ιστορία των τελευταίων έξι εδαφίων του Δανιήλ ένδεκα ήταν παράλληλη προς την ιστορία που παρουσιάζεται στα εδάφια τριάντα έως τριάντα έξι. Από αυτή την αποκάλυψη προκύπτει άφθονο φως, όμως εκείνο που πρέπει εδώ να ληφθεί υπόψη είναι ότι στο εδάφιο τριάντα ένα του Δανιήλ ένδεκα, «το παντοτινό» αφαιρείται.

Για να κατανοήσει ορθώς την ιστορία η οποία απεικονίζει την ακολουθία των γεγονότων που οδηγούν στο κλείσιμο της δοκιμασίας του ανθρώπου, ο σπουδαστής της προφητείας πρέπει να έχει την ορθή κατανόηση του «καθημερινού». Εάν το εδάφιο τριάντα ένα προσδιορίζει την αφαίρεση της διακονίας του Χριστού στο αγιαστήριο, ή εάν προσδιορίζει την αφαίρεση του παγανισμού, είναι απολύτως ουσιώδες να το κατανοήσει κανείς, εάν επιθυμεί να κατανοήσει ορθώς την παράλληλη ιστορία στην οποία αναφέρθηκε η Αδελφή Ουάιτ όταν έγραψε: «Σκηνές παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται με αυτά τα λόγια θα λάβουν χώρα.»

Βεβαίως, ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός δεν αναγνώρισε την εκπλήρωση του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ ως προσδιορίζουσα την κατάρρευση της Σοβιετικής Ενώσεως το 1989, πλην όμως το εδάφιο πράγματι προσδιορίζει ακριβώς εκείνα τα γεγονότα. Για όσους επιθυμούσαν να κατανοήσουν ορθώς την προφητική αύξηση της γνώσεως που ήλθε με την εκπλήρωση του εδαφίου σαράντα το 1989, η ορθή κατανόηση του «καθημερινού» κατέστη τότε παρούσα αλήθεια. Κατά το πρώτο μέρος του εικοστού αιώνα, η ορθή κατανόηση ήταν σημαντική, διότι αποτελούσε ουσιώδες μέρος των θεμελιωδών αληθειών που ο Κύριος χρησιμοποίησε τον Ουίλλιαμ Μίλλερ για να εγκαθιδρύσει.

Αλλά κατά την πρώτη δεκαπενταετία του εικοστού αιώνα, η σατανική προτεσταντική άποψη, η οποία ισχυρίζεται ότι «το καθημερινόν» αντιπροσωπεύει το έργο του Χριστού στο αγιαστήριο, αποτελούσε μειοψηφική θέση, και δεν άξιζε να επιτραπεί να αρχίσει καν διαμάχη σχετικά με την αλήθεια ότι «το καθημερινόν» είναι σύμβολο του παγανισμού. Γι' αυτό θα ακούσετε από τους Λαοδικείς ιστορικούς αναθεωρητές ότι το θέμα του «καθημερινού» «δεν πρέπει να καταστεί δοκιμαστικό ζήτημα» ή «ότι το θέμα του “καθημερινού” δεν πρέπει να ανακινείται». Εκείνο που οι αναθεωρητές πάντοτε παραλείπουν, όταν καθοδηγούν τους αμαθείς σε αυτή την ιδιαίτερη συζήτηση, είναι η επιφύλαξη την οποία η έμπνευση πάντοτε έθετε επί του θέματος. Το ακόλουθο απόσπασμα απευθύνεται προς τον Πρεσβύτερο Haskell.

Ο πρεσβύτερος Haskell ηγείτο της υπεράσπισης της ορθής κατανόησης του «καθημερινού», εναντίον των επιθέσεων των Prescott και Daniells κατά την πρώτη και τη δεύτερη δεκαετία του εικοστού αιώνα. Δώστε προσεκτική προσοχή, διότι η Sister White ουδέποτε δηλώνει ότι η

κατανόηση του Haskell περί του «καθημερινού» ήταν εσφαλμένη· απλώς τον καθοδηγεί να μη επιτρέψει να συνεχιστεί η αναστάτωση, επειδή ο Κύριος δεν επιθυμούσε να παρέχει ένα διαρκές βήμα στους εχθρούς της αληθείας (Prescott και Daniells), ώστε να εξακολουθούν να προωθούν την ψευδή τους διδασκαλία. Στο απόσπασμα ο Haskell ελέγχεται για «το διάγραμμα», και το διάγραμμα στο οποίο γίνεται αναφορά είναι το διάγραμμα του 1843. Ο Haskell είχε αναπαράγει το διάγραμμα του 1843 ως μαρτυρία μέσα σε εκείνη τη διαμάχη. Αλλά δεν το αναπαρήγαγε απλώς· συμπεριέλαβε στο κάτω μέρος του διαγράμματος το απόσπασμα από τη Sister White, όπου λέγει ότι «το διάγραμμα του 1843 κατευθύνθηκε από το χέρι του Κυρίου και δεν πρέπει να μεταβληθεί». Καθώς διαβάζετε το απόσπασμα, μετρήστε πόσες φορές λέγει: «κατά τον παρόντα καιρό».

«Μου έχει δοθεί η εντολή να σας πω: Ας μη θίγονται αυτή την εποχή στο Review ζητήματα που θα τείνουν να ταραύσουν τις διάνοιες.... Δεν έχουμε τώρα καιρό να εισερχόμαστε σε περιττή αντιλογία, αλλά πρέπει με ζήλο να εξετάσουμε την ανάγκη να εκζητούμε τον Κύριο για αληθινή μεταστροφή καρδιάς και ζωής. Πρέπει να καταβάλλονται αποφασιστικές προσπάθειες για την εξασφάλιση του αγιασμού της ψυχής και του νου».

«Μου έχουν δοθεί προειδοποιήσεις σχετικά με την ανάγκη να διατηρούμε ενιαίο μέτωπο. Αυτό είναι ζήτημα σπουδαιότητας για εμάς κατά τον παρόντα καιρό. Ως άτομα, έχουμε ανάγκη να ενεργούμε με τη μέγιστη προσοχή.»

«Έγραψα πρὸς τὸν Πρεσβύτερον Πρέσκοτ, λέγοντάς του ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς προσεκτικὸς, ὥστε νὰ μὴν εἰσάγῃ στὸ Review θέματα ποὺ θὰ ἔδιναν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἐπισημαίνουν ἐλαττώματα στὴν παρελθούσα ἐμπειρία μας. Τοῦ εἶπα ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου πιστεύει ὅτι ἔχει γίνει κάποιον σφάλμα, δὲν εἶναι ζήτημα ζωτικῆς σημασίας, καὶ ὅτι, ἐὰν τοῦ δοθεῖ τώρα ἰδιαίτερη προβολή, οἱ ἐχθροὶ μας θὰ τὸ ἐκμεταλλευθοῦν καὶ θὰ κάνουν ἀπὸ μιᾶς μυγᾶς κέντημα.»

«Και σε σένα επίσης λέγω ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ [Ἡ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ «ΔΙΑΡΚΟΥΣ» ΤΟΥ ΔΑΝΙΗΛ 8.] δὲν πρέπει νὰ ἀνακινηθεῖ κατὰ τὴν παρούσα στιγμή. Ὁχι, ἀδελφέ μου, αἰσθάνομαι ὅτι, σε αὐτὴ τὴν κρίσιμη φάση τῆς πείρας μας, ἐκεῖνο τὸ διάγραμμα τὸ ὁποῖο ἔκανες νὰ ἐπανεκδοθεῖ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κυκλοφορεῖ. Ἐχει κάνει λάθος στὸ ζήτημα αὐτό. Ὁ Σατανὰς ἐργάζεται με ἀποφασιστικὴτητα γιὰ νὰ ἐπιφέρει καταστάσεις ποὺ θὰ δημιουργήσουν σύγχυση. Ὑπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ χαίρονταν νὰ δουν τοὺς λειτουργοὺς μας νὰ ἐρχονται σε ἀντιπαράθεση ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ζήτημα, καὶ θὰ τὸ ἐκμεταλλεύονταν στὸ ἑπάκρο.»

«Ἐχω διδαχθεῖ ὅτι, ὡς πρὸς ὅσα θὰ μπορούσαν νὰ λεχθοῦν ἀπὸ τὴ μία ἢ τὴν ἄλλη πλευρὰ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, ἡ σιωπὴ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸ εἶναι ευγλωττία. Ὁ Σατανὰς παρακολουθεῖ γιὰ νὰ βρεῖ ευκαιρία νὰ δημιουργήσῃ διχασμὸ μεταξύ τῶν ηγετικῶν μας λειτουργῶν. Ἦταν σφάλμα νὰ δημοσιευθεῖ τὸ διάγραμμα προτοῦ μπορέσετε ὅλοι νὰ συγκεντρωθεῖτε καὶ νὰ καταλήξετε σε συμφωνία σχετικά με τὸ θέμα. Δὲν ἐνεργήσατε σοφὰ προβάλλοντας ἓν ζήτημα ποὺ ἀναπόφευκτα θὰ προκαλέσει συζήτηση καὶ τὴν ἐκφραση διαφόρων ἀπόψεων, διότι κάθε σημεῖο θὰ διαστρεβλωθεῖ καὶ θὰ ἐξαναγκασθεῖ νὰ σημαίνει κάτι ποὺ θὰ ἐπιφέρει μόνον βλάβη στὸ ἔργο. Ἐχουμε ἤδη ὅ,τι μπορούμε νὰ κάνουμε γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὶς ψευδεῖς δηλώσεις ἐκείνων ποὺ ἔχουν δώσει ἀποδείξεις τῆς προθυμίας

τους να ψευδομαρτυρούν». Manuscript Releases, τόμος 9, 106, 107.

Στο προηγούμενο άρθρο διαπιστώσαμε ότι η Έλλεν Γουάιτ είπε πως εκείνοι που έδωσαν την κραυγή της ώρας της κρίσεως είχαν τη σωστή άποψη περί του «παντοτεινού», και ότι η άποψη των Πρέσκοτ και Ντάνιελς, σύμφωνα με την οποία το «παντοτεινό» αντιπροσώπευε τη διακονία του Χριστού στο αγιαστήριο, προερχόταν από τον Σατανά. Επέπληξε τον Χάσκελ επειδή επέτρεψε να συνεχιστεί η διαμάχη, όχι όμως εξαιτίας της θέσεώς του ως προς την αλήθεια του τι αντιπροσωπεύει το «παντοτεινό». Κατά τον καιρό εκείνο, η πλειονότητα εξακολουθούσε να πιστεύει την κατανόηση των πρωτοπόρων περί του «παντοτεινού» και, το σημαντικότερο, το εδάφιο στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, το οποίο επρόκειτο να αποσφραγιστεί κατά «τον καιρό του τέλους» το 1989, βρισκόταν ακόμη δεκαετίες στο μέλλον. Κατά τον χρόνο εκείνο (1989), η σπουδαιότητα της ορθής απόψεως περί του «παντοτεινού» θα ήταν αναγκαία. Οι αναθεωρητές πάντοτε παραλείπουν από τα πιάτα των μύθων τους τις διευκρινίσεις της Έλλεν Γουάιτ που περιορίζονταν σε εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο. Μετρήστε τις χρονικές επισημάνσεις στο ακόλουθο απόσπασμα.

«Έχω λόγια να είπω πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Butler, Loughborough, Haskell, Smith, Gilbert, Daniells, Prescott, καὶ πρὸς ὄλους ὅσοι ὑπῆρξαν δραστήριοι στὸ νὰ προωθοῦν τὶς ἀπόψεις τοὺς ἀναφορικὰ μὲ τὴ σημασία τοῦ “καθημερινῶ” τοῦ Δανιήλ 8. Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ καταστῆ δοκιμαστικὸ ζήτημα, καὶ ἡ ἀναστάτωση ποὺ προέκυψε ἐξαιτίας τοῦ ὅτι ἀντιμετωπίσθηκε ὡς τέτοιο ὑπῆρξε πολὺ ἀτυχής. Ἀπὸ αὐτὸ προέκυψε σύγχυση, καὶ ὁ νοῦς μερικῶν ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς μας ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὴν προσεκτικὴ ἐξέταση ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶχε δοθεῖ στὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ὁ Κύριος ἔχει κατευθύνει νὰ γίνῃ αὐτὸν τὸν καιρὸ στὶς πόλεις μας. Τοῦτο ἦταν εὐάρεστο στὸν μεγάλο ἐχθρὸ τοῦ ἔργου μας.»

«Το φως που μου έχει δοθεί είναι ότι δεν πρέπει να γίνει τίποτε που να αυξήσει την αναταραχή επάνω σε αυτό το ζήτημα. Ας μη φέρεται αυτό στις ομιλίες μας και ας μη γίνεται αντικείμενο εκτεταμένης αναφοράς ως θέμα μεγάλης σπουδαιότητας. Έχουμε ενώπιόν μας ένα μεγάλο έργο, και δεν έχουμε ούτε μία ώρα να χάσουμε από το ουσιώδες έργο που πρέπει να γίνει. Ας περιορίσουμε τις δημόσιες προσπάθειές μας στην παρουσίαση των σημαντικών γραμμών της αλήθειας, επάνω στις οποίες έχουμε σαφές φως.»

«Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στην τελευταία προσευχή του Χριστού, όπως είναι καταγεγραμμένη στο κατά Ιωάννην 17. Υπάρχουν πολλά θέματα για τα οποία μπορούμε να μιλήσουμε,—ιερές, δοκιμαστικές αλήθειες, ωραίες μέσα στην απλότητά τους. Σε αυτά μπορείτε να επιμένετε με ένθερμη σπουδαιότητα. Αλλά ας μη φέρεται τώρα προς συζήτηση το “καθημερινόν”, ούτε οποιοδήποτε άλλο θέμα που θα εγείρει αντιλογία μεταξύ αδελφών· διότι αυτό θα καθυστερήσει και θα παρεμποδίσει το έργο επάνω στο οποίο ο Κύριος θα ήθελε να είναι συγκεντρωμένοι αυτήν ακριβώς την ώρα οι νους των αδελφών μας. Ας μη διεγείρουμε ζητήματα που θα φανερώσουν έντονη διαφορά γνώμων, αλλά μάλλον ας προβάλλουμε από τον Λόγο τις ιερές αλήθειες σχετικά με τις δεσμευτικές απαιτήσεις του νόμου του Θεού.

«Οι λειτουργοί μας θα πρέπει να επιζητούν να παρουσιάζουν την αλήθεια κατά τον ευμενέστερο δυνατό τρόπο. Όσο είναι δυνατόν, ας λέγουν όλοι τα αυτά. Οι ομιλίες ας είναι απλές και ας πραγματεύονται ζωτικά θέματα που μπορούν να γίνουν εύκολα κατανοητά. Όταν

όλοι οι λειτουργοί μας διακρίνουν την αναγκαιότητα του να ταπεινώνουν εαυτούς, τότε ο Κύριος δύναται να εργασθεί μαζί τους. Χρειαζόμαστε τώρα να επιστρέψουμε εκ νέου, ώστε οι άγγελοι του Θεού να συνεργάζονται μαζί μας, κάνοντας ιερή εντύπωση στις διάνοιες εκείνων για τους οποίους εργαζόμαστε.

«Πρέπει να συνδεθούμε μεταξύ μας με τους δεσμούς της χριστοειδούς ενότητας· τότε οι κόποι μας δεν θα είναι μάταιοι. Ελκύετε με ίσους δεσμούς, και ας μη εισάγεται καμία φιλονικία. Αποκαλύψτε την ενοποιό δύναμη της αλήθειας, και αυτό θα προκαλέσει ισχυρή εντύπωση στις ανθρώπινες διάνοιες. Στην ενότητα υπάρχει δύναμη.

«Δεν είναι καιρός να προβάλλονται ασήμαντα σημεία διαφοράς. Αν μερικοί, οι οποίοι δεν έχουν ισχυρή, ζωντανή σύνδεση με τον Διδάσκαλο, αποκαλύπτουν στον κόσμο την αδυναμία της χριστιανικής τους εμπειρίας, οι εχθροί της αλήθειας, που μας παρακολουθούν προσεκτικά, θα την εκμεταλλευθούν στο έπακρο, και το έργο μας θα παρεμποδιστεί. Ας καλλιεργούν όλοι την πραότητα και ας διδάσκονται μαθήματα από Εκείνον ο οποίος είναι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά.»

Το ζήτημα του «καθημερινού» δεν θα έπρεπε να προκαλεί τέτοιες κινήσεις όπως εκείνες που έχουν γίνει. Ως αποτέλεσμα του τρόπου με τον οποίο το θέμα αυτό έχει αντιμετωπισθεί από ανθρώπους και των δύο πλευρών του ζητήματος, έχει ανακύψει αντιπαράθεση και έχει προκύψει σύγχυση.

Η ενέργεια του αδελφού Λάρρυ Σμιθ να δημοσιεύσει ένα φυλλάδιο που περιείχε καταδίκη των αδελφών του και της πίστεώς τους, δεν εγκρίθηκε από τον Θεό. Και προς τον Πρεσβύτερο Πρέσκοτ θα πω: Ο Κύριος δεν έχει επιθέσει επάνω σου βάρος σχετικά με το ζήτημα αυτό.

«Λυπήθηκα που άκουσα ότι ο Πρεσβύτερος Ντάνιελς, ενώ γνώριζε ότι υπήρχε διαφορά γνώμών σχετικά με το ζήτημα αυτό μεταξύ των ηγετικών αδελφών μας, θα έπρεπε να προωθήσει το ζήτημα αυτό στο προσκήνιο, όπως έγινε σε ορισμένους τόπους.

«Άλλοι από τους αδελφούς μας δεν έχουν καθοδηγηθεί από σοφία και δεν έχουν συλλογισθεί με σαφήνεια από το αίτιο στο αποτέλεσμα σχετικά με τα αποτελέσματα των προσπαθειών τους να υποστηρίξουν τις απόψεις τους όσον αφορά την ερμηνεία του “καθημερινού”. Όσο υφίσταται η παρούσα κατάσταση διαφοράς γνώμης σχετικά με το ζήτημα αυτό, ας μη δίδεται σ’ αυτό εξέχουσα θέση. Ας παύσει κάθε φιλονικία. Σε τέτοια ώρα η σιωπή είναι ευγλωττία.»

«Το καθήκον των δούλων του Θεού κατά τὸν παρόντα καιρὸ εἶναι νὰ κηρύττουν τὸν Λόγον μέσα στὶς πόλεις. Ὁ Χριστὸς ἦλθε γιὰ νὰ σώσει ψυχές, καὶ ἡμεῖς, ὡς διαχειριστὲς τῆς χάριτός Του, ἔχουμε ἀνάγκη νὰ μεταδώσουμε στοὺς κατοίκους τῶν μεγάλων πόλεων τὴ γνώση τῆς σωτηρίου ἀληθείας Του.» Φυλλάδια, ἀριθμὸς 20, 11, 12.

Ο αδελφός Larry Smith, στον οποίον εκείνη αναφερόταν, ήταν ιδιαίτερος εξοργισμένος με την κατάσταση, διότι επρόκειτο για το βιβλίο του πατέρα του, Daniel and the Revelation, το οποίο ο Prescott και ο Daniells ήθελαν να αναθεωρήσουν, προκειμένου να μεταβάλουν όσα εκείνος είχε γράψει σχετικά με «το καθημερινόν». Ο αδελφός Smith υπεράσπιζε την αλήθεια, καθώς και τον πατέρα του. Εκείνη προσδιορίζει επανειλημμένως τη διαμάχη με τις λέξεις «κατ’ αυτόν τον καιρόν», και προς το τέλος δηλώνει: «Ενόςω υφίσταται η παρούσα κατάσταση διαφοράς γνώμης

σχετικά με το θέμα αυτό, ας μη δίδεται σε αυτό εξέχουσα θέση». Όλα τα πανεπιστήμια του Αντβεντισμού που διδάσκουν σήμερα «το καθημερινόν» διδάσκουν τη σατανική άποψη. Είναι προφανές ότι οι συνθήκες σήμερα δεν είναι οι ίδιες όπως ήσαν τότε.

Η δεύτερη γενιά του Αντβεντισμού άρχισε με την αποστασία του 1888, και ο πνευματισμός εγκαθιδρύθηκε ανάμεσα στην ηγεσία. Η κατάσταση εκείνη άνοιξε την θύρα για την προώθηση μεγαλύτερων πνευματιστικών πλανών, οι οποίες επρόκειτο να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον αποξένωσης και διαίρεσης, καθώς άνδρες σε θέσεις ευθύνης αποφάσισαν να προωθούν οτιδήποτε οι ίδιοι προσωπικώς θεωρούσαν ως αλήθεια. Άνδρες όπως ο Daniells, ο Prescott και ο Kellogg έγιναν σύμβολα της ιστορίας στην οποία ο Ιεζεκιήλ προσδιόρισε εκείνο που οι εβδομήκοντα πρεσβύτεροι, «οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ», θα «έκαμαν εν τω σκότει, έκαστος εν τοις ταμείοις των ειδώλων αυτού· διότι λέγουσι, Ο Κύριος δεν μας βλέπει».

Σε εκείνη τη γενεά οι αγγελιοφόροι του μηνύματος του 1888 αμφοτέρωθεν εξέκλιναν της οδού μέσα στις διαμάχες, τη σύγχυση και τον πνευματισμό που κατέκλυσαν τους εβδομήκοντα πρεσβυτέρους του Ιεζεκιήλ, οι οποίοι είχαν απεικονίσει είδωλα επάνω στους τοίχους του ναού και στους τοίχους του νου τους. Το έργο της υγείας απομακρύνθηκε εξαιτίας του πνευματισμού του Kellogg, και όμως οι αναθεωρητές του Λαοδικειανού Αντβεντισμού οδηγούν τους αμαθείς να πιστεύουν ότι κάποιο είδος νίκης προήλθε από το χάος εκείνης της γενεάς. Υπήρξε παράλληλη ιστορία στον καιρό των Κριτών, όπου η σύνοψη της ιστορίας των Κριτών ταιριάζει απολύτως σε αυτή την περίοδο, διότι το τελευταίο εδάφιο των Κριτών αναφέρει:

Κατ' εκείνας τὰς ἡμέρας δὲν ὑπῆρχε βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ· ἕκαστος ἔπραττε ἐκείνο ποὺ ἦταν ὀρθὸν εἰς τοὺς ἰδίους ὀφθαλμοὺς του. Κριταὶ 21:25.

Θα δείξουμε γιατί η ιστορία των Κριτών αντιστοιχεί στην ιστορία της δεύτερης γενεάς του Αντβεντισμού καθώς προχωρούμε με αυτά τα άρθρα, αλλά πρέπει να σημειωθεί ότι, όταν εξετάζουμε την ιστορία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η εύκολα διαθέσιμη ιστορία έχει παρασχεθεί από εκείνους που ασκούν ιστορικό αναθεωρητισμό. Η αδελφή Ουάιτ ασφαλώς δεν επιθυμούσε να ανακινείται το θέμα του «καθημερινού» κατά τη διάρκεια εκείνης της ιστορίας, όταν στην πραγματικότητα επρόκειτο για μια μικρή μειοψηφία ανδρών, για τους οποίους είχε δηλώσει ότι καθοδηγούνταν από «αγγέλους που εκβλήθηκαν από τον ουρανό», ώστε να τους δοθεί δημόσιο βήμα για να προωθήσουν τις εσφαλμένες ιδέες τους. Αλλά το να υποστηρίζει κανείς ότι η αδελφή Ουάιτ υποστήριξε ποτέ την ιδέα ότι ήταν εντάξει να διατηρείται η πλάνη είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό που πίστευε.

«Αδελφοί, ως πρεσβευτής του Χριστού σας προειδοποιώ να φυλάγεστε από αυτά τα δευτερεύοντα ζητήματα, των οποίων η τάση είναι να αποσπών τον νου από την αλήθεια. Η πλάνη δεν είναι ποτέ αβλαβής. Ποτέ δεν αγιάζει, αλλά πάντοτε φέρνει σύγχυση και διχόνοια. Είναι πάντοτε επικίνδυνη. Ο εχθρός έχει μεγάλη δύναμη πάνω σε διάνοιες που δεν είναι πλήρως οχυρωμένες με προσευχή και εδραιωμένες στην αλήθεια της Βίβλου.» Testimonies, τόμος 5, 292.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. Μπροστά μας βρίσκονται ταραχώδεις καιροί. Ο κόσμος αναστατώνεται από το πνεύμα του πολέμου. Σύντομα θα λάβουν χώρα οι σκηνές θλίψεως για τις οποίες έγινε λόγος στις προφητείες. Η προφητεία στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ έχει σχεδόν φθάσει στην πλήρη εκπλήρωσή της. Μεγάλο μέρος της ιστορίας που έχει λάβει χώρα προς εκπλήρωση αυτής της προφητείας θα επαναληφθεί. Στον τριακοστό στίχο γίνεται λόγος για μια δύναμη η οποία “shall be grieved, and return, and have indignation against the holy covenant: so shall he do; he shall even return, and have intelligence with them that forsake the holy covenant. And arms shall stand on his part, and they shall pollute the sanctuary of strength, and shall take away the daily sacrifice, and they shall place the abomination that maketh desolate. And such as do wickedly against the covenant shall he corrupt by flatteries: but the people that do know their God shall be strong, and do exploits. And they that understand among the people shall instruct many: yet they shall fall by the sword, and by flame, by captivity, and by spoil, many days. Now when they shall fall, they shall be holpen with a little help: but many shall cleave to them with flatteries. And some of them of understanding shall fall, to try them, and to purge, and to make them white, even to the time of the end: because it is yet for a time appointed. And the king shall do according to his will; and he shall exalt himself, and magnify himself above every god, and shall speak marvellous things against the God of gods, and shall prosper till the indignation be accomplished: for that that is determined shall be done.” Δανιήλ 11:30–36.»

«Σκηνές παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται στα λόγια αυτά θα λάβουν χώρα. Βλέπουμε αποδείξεις ότι ο Σατανάς αποκτά ταχέως τον έλεγχο των ανθρώπινων διανοιών που δεν έχουν ενώπιόν τους τον φόβο του Θεού. Ας αναγνώσουν και ας κατανοήσουν όλοι τις προφητείες του βιβλίου αυτού, διότι τώρα εισερχόμαστε στον καιρό της θλίψεως για τον οποίο έγινε λόγος:»

«Και κατά τον καιρόν εκείνον θέλει εγερθή ο Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, ο οποίος δεν έγινεν αφ’ ότου υπήρξεν έθνος έως εκείνου του καιρού· και κατά τον καιρόν εκείνον ο λαός σου θέλει σωθή, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω. Και πολλοί εκ των κοιμωμένων εν τω χώματι της γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις ζωήν αιώνιον, οι δε εις όνειδος και εις αισχύνην αιώνιον. Και οι συνετοί θέλουσι λάμπει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι αστέρες εις τους αιώνας των αιώνων. Συ δε, Δανιήλ, έγκλεισον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον, έως του καιρού του τέλους· πολλοί θέλουσι περιτρέχει, και η γνώσις θέλει πληθυνθή.» Δανιήλ 12:1–4. Manuscript Releases, αριθμός 13, 394.